

31990L0415

L 219/49

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

14.8.1990

DYREKTYWA RADY**z dnia 27 lipca 1990 r.****zmieniająca Załącznik II do dyrektywy 86/280/EWG w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG**

(90/415/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 130s,

uwzględniając dyrektywę Rady 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 i 12,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu ochrony środowiska wodnego Wspólnoty przed zanieczyszczeniem przez niektóre substancje niebezpieczne, art. 3 dyrektywy 76/464/EWG wprowadza system uprzednich zezwoleń ustalający normy emisji dla zrzutów substancji wymienionych w wykazie I w Załączniku do niniejszej dyrektywy; art. 6 tej samej dyrektywy stanowi, że należy dla tych norm emisji ustalić wartości dopuszczalne, jak również wskaźniki jakości dla środowiska wodnego, na które oddziałują odprowadzane substancje;

Państwa Członkowskie są zobowiązane do stosowania wartości dopuszczalnych, z wyjątkiem przypadków, gdy mogą one stosować wskaźniki jakości;

dyrektywa 86/280/EWG ⁽⁵⁾, zmieniona dyrektywą 88/347/EWG ⁽⁶⁾, wymaga zmiany i uzupełnienia, na podstawie wniosków Komisji, zgodnie z postępowaniem wiedzy naukowej, dotyczącej przede wszystkim toksyczności, trwałości i akumulacji wspomnianych substancji w organizmach żywych i osadach, lub w przypadku usprawnień w najlepszych, dostępnych środkach technicznych; w tym celu niezbędne jest przyjęcie dodatków do wspomnianej dyrektywy, dotyczących środków związanych z innymi substancjami niebezpiecznymi oraz zmian w treści załącznika II;

artykuł 5 dyrektywy 86/280/EWG stanowi, że w przypadku niektórych znaczących źródeł zanieczyszczenia przez te substancje, innych niż źródła, do których stosują się wspólnotowe wartości dopuszczalne lub krajowe normy emisji, należy opracować szczególne programy eliminacji zanieczyszczeń;

właściwe jest, aby zrzuty nieznacznych ilości substancji, będące przedmiotem przepisów art. 5 dyrektywy 86/280/EWG, mogły zostać wyłączone z wymogów art. 3 dyrektywy 76/464/EWG;

na podstawie kryteriów ustanowionych w dyrektywie 76/464/EWG, 1–2-dichloroetan, trichloroetylen, perchloroetylen i trichlorobenzen powinny podlegać przepisom dyrektywy 86/280/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik II do dyrektywy 86/280/EWG otrzymuje brzmienie określone w Załączniku do niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 253 z 29.9.1988, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. C 96 z 17.4.1989, str. 188.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 23 z 30.1.1989, str. 4.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 158 z 25.6.1988, str. 35.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie 18 miesięcy od dnia notyfikacji ⁽¹⁾ niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie regulowanej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lipca 1990 r.

W imieniu Rady

E. RUBBI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Niniejsza dyrektywa została notyfikowana Państwom Członkowskim dnia 31 lipca 1990 r

ZAŁĄCZNIK

ZMIANY W ZAŁĄCZNIKU II DO DYREKTYWY 86/280/EWG

1. Poniżej tytułu dodaje się co następuje:

- „8. Odnoszące się do 1,2-dichloroetanu (EDC)
- 9. Odnoszące się do trichloroetyleny (TRI)
- 10. Odnoszące się do perchloroetyleny (PER)
- 11. Odnoszące się do trichlorobenzenu (TCB)”.

2. Dodaje się sekcję w brzmieniu:

„VIII.: Przepisy szczególne odnoszące się do 1,2-dichloroetanu (EDC) (nr 59) (*)

CAS — nr 107-06-2

(*) Artykuł 5 dyrektywy 86/280/EWG dotyczy w szczególności EDC stosowanego jako rozpuszczalnik poza terenem produkcji lub przetwarzania, jeżeli roczna wielkość zrzutów nie przekracza 30 kg/rok. Tak niewielkie zrzuty można wyłączyć z wymogów art. 3 dyrektywy 76/464/EWG. Bez względu na przepisy art. 5 ust. 3 dyrektywy 86/280/EWG, Państwa Członkowskie wdrażają programy szczególne nie później niż do dnia 1 stycznia 1993 r. Jednocześnie muszą o nich poinformować Komisję.”

Pozycja A (59): Wartości dopuszczalne dla norm emisji ⁽¹⁾

Rodzaj zakładu przemysłowego (²⁾ (³⁾)	Rodzaj wartości średniej	Wartości dopuszczalne wyrażone jako		Data, od której należy stosować dane normy
		waga (g/t) (⁴)	stężenie (mg/litr) (⁵)	
a) Tylko produkcja dichloroetanu (bez przetwarzania lub wykorzystania na tym samym terenie)	Miesięczna	4	2	1.1.1993
		2,5	1,25	1.1.1995
	Dzienna	8	4	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
b) Produkcja 1,2-dichloroetanu i przetwarzanie lub wykorzystanie na tym samym terenie, z wyjątkiem wykorzystania określonego w lit. e) poniżej (⁶) (⁷)	Miesięczna	12	6	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
	Dzienna	24	12	1.1.1993
		10	5	1.1.1995
c) Przetwarzanie 1,2-dichloroetanu w substancje inne niż chlorek winylu (⁸)	Miesięczna	2,5	1	1.1.1993
	Dzienna	5	2	1.1.1993
d) Wykorzystanie EDC do odluszczenia metali (poza terenem przemysłowym, który jest objęty lit. b)) (⁹)	Miesięczna	—	0,1	1.1.1993
	Dzienna	—	0,2	1.1.1993
e) Wykorzystanie EDC w produkcji wymienników jonowych (¹⁰)	Miesięczna	—	—	—
	Dzienna	—	—	—

- (1) W związku z lotnością EDC i w celu zapewnienia zgodności z art. 3 ust. 6 dyrektywy 86/280/EWG, jeżeli stosowany proces przewiduje mieszanie zawierających EDC ścieków na otwartej przestrzeni, Państwa Członkowskie muszą wymagać stosowania wartości dopuszczalnych, w górę rzeki od danych zakładów; muszą one zapewnić, iż wszystkie wody narażone na prawdopodobieństwo zanieczyszczenia zostaną odpowiednio wzięte pod uwagę.
- (2) Zdolności produkcyjne oczyszczonego EDC obejmują też frakcję EDC, która nie ulega krakowaniu w zakładzie produkcji chlorku winylu (VC) związanym z produkcją EDC i która jest zawracana do działu oczyszczalni EDC zakładu.
- Zdolności produkcyjne lub przetwórcze są to zdolności ujęte w zezwoleniu administracyjnym, albo, jeżeli nie ujęte, największa roczna ilość produkowana lub przetwarzana w okresie czterech lat przed udzieleniem lub weryfikacją zezwolenia. Zdolności ujęte w zezwoleniu administracyjnym nie powinny różnić się znacząco od faktycznej produkcji.
- (3) Jeżeli roczne zrzuty nie przekraczają 30 kg/rok można wprowadzić uproszczoną procedurę monitorowania.
- (4) Te wartości dopuszczalne dotyczą:
- dla sektorów (a) i (b) zdolności produkcyjnych oczyszczonego EDC w tonach,
 - dla sektora (c) zdolności przetwórczych EDC wyrażonych w tonach.
- Jednakże w przypadku sektora (b), jeżeli zdolności przetwarzania i wykorzystania są większe od zdolności produkcyjnych, wartości dopuszczalne należy stosować w relacji do globalnej zdolności przetwarzania i wykorzystania. Jeżeli istnieje szereg zakładów na tym samym terenie, wartości dopuszczalne stosują się do wszystkich zakładów razem.
- (5) Bez uszczerbku dla przepisów załącznika I pozycja A (4), owe limity stężenia odnoszą się do następujących wielkości odniesienia:
- a) 2 m³/t zdolności produkcyjnej oczyszczonego EDC;
 - b) 2,5 m³/t zdolności produkcyjnej oczyszczonego EDC;
 - c) 2,5 m³/t zdolności przetwórczej EDC.
- (6) Wartości dopuszczalne uwzględniają wszystkie rozproszone źródła wewnętrzne i/lub EDC używany jako rozpuszczalnik na terenie zakładu produkcyjnego; zapewni to zmniejszenie zrzutów EDC o ponad 99 %. Niemniej jednak połączenie najlepszej, dostępnej technologii i braku jakichkolwiek rozproszonych źródeł wewnętrznych, umożliwia osiągnięcie redukcji ponad 99,9 %.
- Na podstawie nabytego doświadczenia w stosowaniu obecnych środków, Komisja w odpowiednim czasie przedstawi Radzie propozycje bardziej rygorystycznych wartości dopuszczalnych, które będą obowiązywać od roku 1998.
- (7) Jeżeli Państwo Członkowskie uważa, że w związku z połączeniem produkcji EDC z wytwarzaniem innych chlorowęglowodorów, jest mało prawdopodobne, aby proces produkcji EDC spełniał te wartości dopuszczalne w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 stycznia 1993 r., musi powiadomić o tym Komisję do dnia 1 stycznia 1991 r. Program redukcji zrzutów EDC, który umożliwi spełnienie tych wartości granicznych do dnia 1 stycznia 1997 r. zostanie przedstawiony Komisji nie później niż do dnia 31 grudnia 1993 r. W międzyczasie, na dzień 1 stycznia 1993 r., muszą zostać spełnione następujące wartości dopuszczalne:
- 40 g EDC/t zdolności produkcyjnej oczyszczonego EDC (średnie miesięczne i dzienne).
- Wartość graniczną przedstawioną jako stężenie określa się na podstawie ilości wody odprowadzanej przez dany zakład lub zakłady.
- (8) Szczególnie chodzi tu o produkcję następujących substancji: diaminoetylen, poliaminoetylen, 1.1.1.-trichloroetan, trichloroetylen i perchloroetylen.
- (9) Te wartości dopuszczalne dotyczą wyłącznie zakładów, których roczne zrzuty przekraczają 30 kg/rok.
- (10) W chwili obecnej nie jest możliwe przyjęcie wartości dopuszczalnych dla tego sektora. Rada przyjmie takie wartości dopuszczalne w późniejszym terminie, działając na wniosek Komisji. W międzyczasie, Państwa Członkowskie będą stosować krajowe wartości dopuszczalne zgodnie z załącznikiem I pozycja A, pkt 3.

Pozycja B (59): wskaźniki jakości

Środowisko naturalne	Wskaźniki jakości (µg/litr)	Data, od której należy stosować dane normy
Wody powierzchniowe śródlądowe	10	1.1.1993
Wody ujścia rzeki		
Śródlądowe wody brzegowe inne niż wody ujścia rzek		
Wody terytorialne		

Komisja porówna wyniki monitorowania przeprowadzonego zgodnie z art. 13 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 76/464/EWG, przy stężeniu wskaźnikowym 2,5 µg/litr.

Do roku 1998 Komisja podda ponownej analizie wskaźniki jakości na podstawie doświadczenia nabytego w stosowaniu obecnych środków.

Pozycja C (59): referencyjna metoda pomiaru

- Referencyjną metodą pomiaru, która ma być stosowana do określenia obecności dichloroetanu w ściekach i środowisku wodnym jest chromatografia gazowa z wykrywaniem wychwyty elektronów po ekstrakcji przy użyciu właściwego rozpuszczalnika lub chromatografia gazowa po izolacji metodą „usuwania i chwywania” oraz chwywania przy użyciu pułapki kapilarnej wychłodzonej w niskiej temperaturze. Granicą określenia jest 10 µg/litr dla ścieków i 1 µg/litr dla środowiska wodnego.
- Dokładność i precyzja tej metody muszą wynosić plus/minus 50 % przy stężeniu, które stanowi dwukrotną wartość granicy określenia.
- Państwa Członkowskie mogą określać stężenia EDC poprzez odniesienie do ilości AOX, EOX lub VOX, pod warunkiem, iż Komisja uprzednio upewni się, iż te metody dają równoważne wyniki i do momentu przyjęcia ogólnej dyrektywy dotyczącej rozpuszczalników.

Zainteresowane Państwa Członkowskie, regularnie ustalają związek między stężeniem EDC i stosowanym parametrem.

„IX. Przepisy szczególne odnoszące się do trichloroetyleny (TRI) (nr 121) (*)

CAS 79.01.6

(*) Artykuł 5 dyrektywy 86/280/EWG dotyczy w szczególności TRI stosowanego jako rozpuszczalnik w pralniach chemicznych, do ekstrakcji tłuszczu lub zapachów i do odtłuszczania metali, jeżeli roczne zrzuć nie przekraczają 30 kg/rok. Tak niewielkie zrzuć można wyłączyć z wymogów art. 3 dyrektywy 76/464/EWG. Bez względu na przepisy art. 5 ust. 3 dyrektywy 86/280/EWG, Państwa Członkowskie wdrażają programy szczególne nie później niż do dnia 1 stycznia 1993 r. Jednocześnie muszą o nich poinformować Komisję”.

Pozycja A (121): wartości dopuszczalne dla norm emisji ⁽¹⁾

Rodzaj zakładu przemysłowego Rodzaj wartości średniej ⁽²⁾	Wartości dopuszczalne wyrażone jako	Data, od której należy stosować dane normy		Data, od której należy stosować dane normy
		w stosunku wagowym (g/t) ⁽³⁾	jako stężenie (mg/litr) ⁽⁴⁾	
a) Produkcja trichloroetyleny (TRI) i perchloroetyleny (PER)	Miesięczna	10	2	1.1.1993
		2,5	0,5	1.1.1995
	Dzienna	20	4	1.1.1993
		5	1	1.1.1995
b) Wykorzystanie TRI do odtłuszczania metali ⁽⁵⁾	Miesięczna		0,1	1.1.1993
	Dzienna		0,2	1.1.1993

⁽¹⁾ W związku z lotnością trichloroetyleny i w celu zapewnienia zgodności z art. 3 ust. 6 dyrektywy 86/280/EWG, jeżeli stosowany proces przewiduje mieszanie zawierających trichloroetylen ścieków na otwartej przestrzeni, Państwa Członkowskie muszą wymagać stosowania wartości dopuszczalnych, w górę rzeki od danych zakładów; muszą one zapewnić, iż wszystkie wody narażone na prawdopodobieństwo zanieczyszczenia zostaną odpowiednio wzięte pod uwagę.

- (2) Jeżeli roczne zrzuty nie przekraczają 30 kg/rok można wprowadzić uproszczoną procedurę monitorowania.
- (3) Dla sektora (a) wartości dopuszczalne dla zrzutów TRI odnoszą się do globalnej zdolności produkcyjnej TRI + PER.
Dla istniejącego zakładu stosującego odchlorowodorowywanie czterochloroetanu, zdolność produkcyjna jest równa zdolności produkcyjnej TRI-PER, przy czym wskaźnik produkcji TRI-PER przyjmuje się za jedną trzecią. Zdolności produkcyjne lub przetwórcze są to zdolności ujęte w zezwoleniu administracyjnym, albo, jeśli nie ujęte, największa roczna ilość produkowana lub przetwarzana w okresie czterech lat przed udzieleniem lub weryfikacją zezwolenia. Zdolności ujęte w zezwoleniu administracyjnym nie powinny różnić się znacząco od faktycznej produkcji.
- (4) Bez uszczerbku dla przepisów załącznika I pozycja A (4), limity stężenia TRI odnoszą się do następujących wielkości odniesienia:
— sektor (a), 5 m³/t produkcji TRI + PER.
- (5) Te wartości dopuszczalne dotyczą wyłącznie zakładów przemysłowych, których roczne zrzuty przekraczają 30 kg/rok.

Pozycja B (121): wskaźniki jakości

Środowisko naturalne	Wskaźniki jakości (µg/litr)	Data, od której należy stosować dane normy
Wody powierzchniowe śródlądowe	10	1.1.1993
Wody ujścia rzeki		
Śródlądowe wody brzegowe inne niż wody ujścia rzek		
Wody terytorialne		

Komisja porówna wyniki monitorowania przeprowadzonego zgodnie z art. 13 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 76/464/EWG, przy stężeniu wskaźnikowym 2,5 µg/litr.

Do roku 1998 Komisja podda ponownej analizie wskaźniki jakości na podstawie doświadczenia nabytego w stosowaniu obecnych środków.

Pozycja C (121): referencyjna metoda pomiaru

- Referencyjną metodą pomiaru, jaka ma być stosowana do określenia obecności trichloroetyleny w ściekach i środowisku wodnym jest chromatografia gazowa z wykrywaniem wychwyty elektronów po ekstrakcji przy użyciu odpowiedniego rozpuszczalnika

Granica określenia TRI jest 10 µg/litr dla ścieków i 0,1 µg/litr dla środowiska wodnego.

- Dokładność i precyzja tej metody muszą wynosić plus/minus 50 % przy stężeniu, które stanowi dwukrotną wartość granicy określenia.
- Państwa Członkowskie mogą określać stężenia TRI poprzez odniesienie do ilości AOX, EOX lub VOX, pod warunkiem, iż Komisja uprzednio upewni się, iż te metody dają równoważne wyniki i do momentu przyjęcia ogólnej dyrektywy dotyczącej rozpuszczalników.

Zainteresowane Państwa Członkowskie, regularnie ustalają związek między stężeniem TRI i stosowanym parametrem.

X. Przepisy szczególne odnoszące się do perchloroetyleny (PER) (nr 111) (*)

CAS-127-18-4

(*) Artykuł 5 dyrektywy 86/280/EWG dotyczy w szczególności TRI stosowanego jako rozpuszczalnik w pralniach chemicznych, do ekstrakcji tłuszczu lub zapachów i do odłuszczenia metali; jeżeli roczne zrzuty nie przekraczają 30 kg/rok. Tak niewielkie zrzuty można wyłączyć z wymogów art. 3 dyrektywy 76/464/EWG. Bez względu na przepisy art. 5 ust. 3 dyrektywy 86/280/EWG, Państwa Członkowskie wdrażają programy szczególne nie później niż do dnia 1 stycznia 1993 r. Jednocześnie muszą o nich poinformować Komisję.

Pozycja A (111): wartości dopuszczalne dla norm emisji ⁽¹⁾

Rodzaj zakładu przemysłowego (²)	Rodzaj wartości średniej	Wartości dopuszczalne wyrażone jako		Data, od której należy stosować dane normy
		waga (g/t) (³)	stężenie (mg/litr) (⁴)	
a) Produkcja trichloroetyleny (TRI) i perchloroetyleny (PER) (procesy TRI-PER)	Miesięczna	10	2	1.1.1993
		2,5	0,5	1.1.1995
	Dzienna	20	4	1.1.1993
		5	1	1.1.1995
b) Produkcja czterochloru węgla i perchloroetyleny (procesy TETRA-PER)	Miesięczna	10	5	1.1.1993
		2,5	1,25	1.1.1995
	Dzienna	20	10	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
c) Wykorzystanie PER do odtłuszczenia metali (⁵)	Miesięczna	–	0,1	1.1.1993
	Dzienna	–	0,2	1.1.1993
d) Produkcja chlorofluorowęgla (⁶)	Miesięczna	–	–	–
	Dzienna	–	–	–

(¹) W związku z lotnością perchloroetyleny i w celu zapewnienia zgodności z art. 3 ust. 6 dyrektywy 86/280/EWG, jeżeli stosowany proces przewiduje mieszanie zawierających trichloroetylen ścieków na otwartej przestrzeni, Państwa Członkowskie muszą wymagać stosowania wartości dopuszczalnych, w górę rzeki od danych zakładów; muszą one zapewnić, iż wszystkie wody narażone na prawdopodobieństwo zanieczyszczenia zostaną odpowiednio wzięte pod uwagę.

(²) Jeżeli roczne zrzuty nie przekraczają 30 kg/rok można wprowadzić uproszczoną procedurę monitorowania.

(³) Dla sektorów (a) i (b) wartości dopuszczalne dla zrzutów PER odnoszą się do globalnej zdolności produkcyjnej TRI + PER lub globalnej zdolności produkcyjnej TETRA + PER.

Zdolności produkcyjne lub przetwórcze są to zdolności ujęte w zezwoleniu administracyjnym, albo największa roczna ilość produkowana lub przetwarzana w okresie czterech lat przed udzieleniem lub weryfikacją zezwolenia. Zdolności ujęte w zezwoleniu administracyjnym nie powinny różnić się znacząco od faktycznej produkcji.

(⁴) Bez uszczerbku dla przepisów załącznika I poz. A (4), limity stężenia PER odnoszą się do następujących wielkości odniesienia:

- sektor (a), 5 m³/t produkcji TRI + PER,
- sektor (b), 2 m³/t produkcji TETRA + PER.

(⁵) Te wartości dopuszczalne dotyczą wyłącznie zakładów przemysłowych, których roczne zrzuty przekraczają 30 kg/rok.

(⁶) W chwili obecnej nie jest możliwe przyjęcie wartości dopuszczalnych dla tego sektora. Rada przyjmie takie wartości dopuszczalne w późniejszym terminie, działając na wniosek Komisji. W międzyczasie, Państwa Członkowskie będą stosować krajowe normy emisji zgodnie z załącznikiem I pozycja A pkt 3

Pozycja B (111): wskaźniki jakości

Środowisko naturalne	Wskaźniki jakości (µg/litr)	Data, od której należy stosować dane normy
Wody powierzchniowe śródlądowe	10	1.1.1993
Wody ujścia rzeki		
Śródlądowe wody brzegowe inne niż wody ujścia rzek		
Wody terytorialne		

Komisja porówna wyniki monitorowania przeprowadzonego zgodnie z art. 13 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 76/464/EWG, przy stężeniu wskaźnikowym 2,5 µg/litr.

Do roku 1998 Komisja podda ponownej analizie wskaźniki jakości na podstawie doświadczenia nabytego w stosowaniu obecnych środków.

Pozycja C (111): referencyjna metoda pomiaru

1. Referencyjną metodą pomiaru, jaka ma być stosowana do określenia obecności perchloroetyleny w ściekach i środowisku wodnym jest chromatografia gazowa z wykrywaniem wychwyty elektronów po ekstrakcji przy użyciu właściwego rozpuszczalnika.

Granica określenia PER jest 10 µg/litr dla ścieków i 0,1 µg/litr dla środowiska wodnego.

2. Dokładność i precyzja tej metody muszą wynosić plus/minus 50 % przy stężeniu, które stanowi dwukrotną wartość granicy określenia.
3. Państwa Członkowskie mogą określać stężenia PER poprzez odniesienie do ilości AOX, EOX lub VOX, pod warunkiem, iż Komisja uprzednio upewni się, iż te metody dają równoważne wyniki i do momentu przyjęcia ogólnej dyrektywy dotyczącej rozpuszczalników.

Zainteresowane Państwa Członkowskie regularnie ustalają związek między stężeniem PER i stosowanym parametrem.

„XI. Przepisy szczególne odnoszące się do trichlorobenzenu (*) (TCB) (117, 118) ()**

(*) Artykuł 5 dyrektywy 86/280/EWG dotyczy w szczególności TCB stosowanego jako rozpuszczalnik lub czynnik wspomagający barwienie w przemyśle tekstylnym, lub jako składnik olejów używanych w transformatorach do czasu przyjęcia odpowiedniego szczegółowego prawodawstwa wspólnotowego. Bez względu na przepisy art. 5 ust. 3, Państwa Członkowskie wdrażają programy szczególne nie później niż do dnia 1 stycznia 1993 r. Jednocześnie muszą o nich poinformować Komisję.

(**) TCB może wystąpić jako jeden z następujących trzech izomerów:

- 1, 2, 3-TCB — CAS 87/61-6;
- 1, 2, 4-TCB — CAS 120-82-1 (nr 118 na wykazie EWG);
- 1, 3, 5-TCB — CAS 180-70-3.

Techniczny TCB (nr 117 na wykazie EWG) jest mieszaniną tych trzech izomerów, z przewagą 1,2,4-TCB, i może również zawierać niewielkie ilości di- i czterochlorobenzenu.

W każdym przypadku przepisy te stosuje się do całkowitych TCB (sumy trzech izomerów)."

Pozycja A (117, 118): wartości dopuszczalne dla norm emisji

Stan spoczynku: Nie może występować żaden znaczący, bezpośredni lub pośredni wzrost zanieczyszczenia w czasie, wynikający ze zrzutów TCB i mający wpływ na stężenia w osadach i/lub małżach i/lub skorupiakach i/lub rybach

Rodzaj zakładu przemysłowego	Rodzaj wartości średniej	Wartości dopuszczalne wyrażone jako		Data, od której należy stosować dane normy
		waga (g/t) ⁽¹⁾	stężenie (mg/litr) ⁽²⁾	
a) Produkcja TCB poprzez dehydrochlorowanie HCH i/lub przetwarzanie TCB	Miesięczna	25	2,5	1.1.1993
		10	1	1.1.1995
	Dzienna	50	5	1.1.1993
		20	5	1.1.1995
b) Produkcja i/lub przetwarzanie TCB poprzez chlorowanie benzeny ⁽³⁾	Miesięczna	5	0,5	1.1.1993
		0,5	0,05	1.1.1995
	Dzienna	10	1	1.1.1993
		1	0,1	1.1.1995

⁽¹⁾ Wartości dopuszczalne dla zrzutów TCB (suma trzech izomerów) podane są:

- dla sektora (a): w stosunku do całej zdolności produkcyjnej TCB,
- dla sektora (b): w stosunku do całej zdolności produkcyjnej lub przetwórczej jedno- i dichlorobenzenów.

Zdolności produkcyjne lub przetwórcze są to zdolności ujęte w zezwoleniu administracyjnym, albo, jeśli nie ujęte, największa roczna ilość produkowana lub przetwarzana w okresie czterech lat przed udzieleniem lub weryfikacją zezwolenia. Zdolności ujęte w zezwoleniu administracyjnym nie powinny różnić się znacząco od faktycznej produkcji.

- (²) Bez uszczerbku dla przepisów załącznika I pozycja A (4), limity stężeń odnoszą się do następujących wielkości odniesienia:
- sektor (a), 10 m³/t TCP wyprodukowanego lub przetworzonego,
 - sektor (b), 10 m³/t jedno- i dichlorobenzenu wyprodukowanego lub przetworzonego.
- (³) Dla istniejących zakładów odprowadzających poniżej 50 kg/rok do dnia 1 stycznia 1995 r., wartości dopuszczalne, jakie mają być spełnione w tym terminie wynoszą połowę wartości dopuszczalnych, które mają być spełnione od dnia 1 stycznia 1993 r.

Pozycja B (117, 118): wskaźniki jakości

Stan spoczynku: Nie może występować żaden znaczący wzrost zanieczyszczenia w czasie w stężeniach TCB w osadach i/lub małżach i/lub skorupiakach i/lub rybach.

Środowisko naturalne	Wskaźniki jakości (µg/litr)	Data, od której należy stosować dane normy
Wody powierzchniowe śródlądowe	0,4	1.1.1993
Wody ujścia rzeki		
Śródlądowe wody brzegowe inne niż wody ujścia rzek		
Wody terytorialne		

Komisja porówna wyniki monitorowania przeprowadzonego zgodnie z art. 13 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 76/464/EWG, przy stężeniu wskaźnikowym 0,1 µg/litr.

Do roku 1998 Komisja podda ponownej analizie wskaźniki jakości na podstawie doświadczenia nabytego w stosowaniu obecnych środków.

Pozycja C (117, 118): referencyjna metoda pomiaru

- Referencyjną metodą pomiaru, jaka ma być stosowana do określenia obecności trichlorobenzenu (TCB) w ściekach i środowisku wodnym jest chromatografia gazowa z wykrywaniem wychwyty elektronów po ekstrakcji przy użyciu właściwego rozpuszczalnika. Granicą określenia dla każdego izomeru jest 1 µg/litr dla ścieków i 10 ng/litr dla środowiska wodnego.
- Metodą referencyjną służącą do określania TCB w osadach i organizmach jest chromatografia gazowa z wykrywaniem wychwyty elektronów po właściwym przygotowaniu próbki. Granicą określania dla każdego izomeru oddzielnie jest 1 µg/kg suchej masy.
- Państwa Członkowskie mogą określać stężenia TCB poprzez odniesienie do ilości AOX, EOX lub VOX, pod warunkiem, iż Komisja uprzednio upewni się, iż te metody dają równoważne wyniki i do momentu przyjęcia ogólnej dyrektywy dotyczącej rozpuszczalników.
Zainteresowane Państwa Członkowskie, regularnie ustalają związek między stężeniem PER i stosowanym parametrem.
- Dokładność i precyzja tej metody muszą wynosić plus/minus 50 % przy stężeniu, które stanowi dwukrotną wartość granicy określenia.